

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] e[st] maculatiue abusio[n]is abiectio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. De sc̄to Dionysio

ris asinū ad pasua ducebat ⁊ inde reduce-
bat. vide legendā. Job. v. Bestie terre pa-
cifice erūt tibi. In h̄ declaraf̄ti hierony-
mi innocentia: q̄ sic ei obediebat leo tanq̄
hoi ad innocentie statū reducto. Via ei ante
malitia subdita erat hoi in statu innocentie.
vt ptz Beñ. j. Ptz itaq̄ q̄ uenient b̄tus
hiero. v. lux mūdi. Prouer. iij. Iustoꝝ se-
m̄ta q̄si lux splendet p̄cedit. Ad h̄c igit̄
luce mentis oculos artollam⁹ q̄tinus ei⁹ ra-
dix sic illustrari possim⁹ vt p̄ viā salutis re-
cto tramite directi ad diuini lumis intus-
tū tandē p̄tingere valeam⁹. Amen

De b̄to Dionysio ⁊ socijs eius.

B̄ti mundo

corde qm̄ ip̄i deū videbunt.
Dat. v. Si cor: mūdū fuerit:
Tot⁹ hō mund⁹ erit. qz d̄: Dat. xv. Que
corde exiit: hec com̄nant hoies. Ibi ei
p̄cā oriunt. Ibi radices p̄cōꝝ figunt: q̄ si
ibi successerint: nō est vbi crescant p̄cā.
Ber. A corde tāq̄ a radice p̄cedūt bona
⁊ mala. B̄ti ḡ mūdo corde. Addit autē
mū ueniens: qm̄ ip̄i deū vide. De⁹ q̄pe
spūs ē. vt h̄ Jo. iij. Jo nō oculo carnalē: s̄
oculo cordis siue mentē: tm̄ videri p̄t. Et
sic oportet oculū carnis mūdū ē vt solem
videre possit. Sic ⁊ oportet oculū mentis
mūdū ē vt deū q̄ lucē habitat inaccessi-
bilē videre possit. Aug. Hic ē finis amoris
nr̄i: q̄qd̄ b̄n agim⁹: q̄qd̄ laudabilē est ua-
mus: q̄qd̄ inculpabilē desideram⁹ ad dei
visionē tendit. Cū venerit pl⁹ nō req̄rem⁹
Ḡdere deū volum⁹: s̄ vide q̄ d̄ dicitū est.
B̄ti mūdo cor: qm̄ ip̄i deū vi. h̄ para vñ vi-
deas. Nō ei corde nō mūdo videre p̄mitte-
ris qd̄ non videt nisi in corde mūdo. Hec
Aug. B̄ti igit̄ mūdo corde: qm̄ ip̄i deū vi-
debunt: in p̄nti p̄ fidē: ⁊ in futuro facie ad
faciē. Dixit itaq̄ b̄ti mūdo corde: n̄ dixit
b̄ti mūda sup̄ficie. vt sunt fallaces hypocri-
te q̄ mundant id qd̄ deforis est. Hec dixit:
b̄ti mūdo cor: p̄vt mūdant diuites q̄ cor-
porali student mūdicie: s̄ b̄ti mūdo corde
q̄ nō arguit p̄cōꝝ sc̄ia. Hanc vtiq̄ mū-
dicie b̄itudine habuit gl̄iosus martyr et
galloꝝ apl̄s dionys⁹ atq̄ socij ei⁹ de q̄bus
nūc dicim⁹. B̄ti mūdo cor. Cordis ar mū-

dicā i b̄to dionysio tria potissime declarāt.

Primū ē maculatiue abiectionis abiectionis.

Sc̄dm̄ ē purgatiue instructionis radiano.

Tertiuū ē inflāmatiue dilectionis affectio.

Primū igit̄ ē maculatiue abiectionis abiectionis. ps. Dñe q̄s habitabit in

tabnaculo tuo aut q̄s req̄et. i. mōte

sc̄to tuo: Aut ingredif̄ sine macula. Sunt

autē tria p̄cipue aniaz maculatiua q̄ oino a

b̄to dionysio sunt abiecta.

Primū fornicationis feditas

Sc̄dm̄ est terrene affectionis cupiditas.

Tertiuū est ambitionis vanitas

Primū ē fornicationis fe-

ditas. j. Thef. iij. Hec ē voluntas deiā

ctificatio viā vt abstineat: ab oi fornicati-

one. sc̄ta carnali q̄ spūali. Dis em̄ fornicati-

o ē aie maculatiua Jo b̄n d̄: Ec̄i. x. Du-

liet fornicaria q̄si stercus. Abiecit itaq̄ de

atus dionys⁹ oēm carnalē fornicationē et

corpales delitias. j. Lox. vj. Fugite forni-

cationē. Abnegauit etiā fornicationē spū-

alem q̄ maxie eē i cultu idolorū. Iudic. viij.

Fornicati sunt cū baali Et ps. Fornicati s̄t

in adiuuentionib⁹ suis. B̄tus q̄pe diony-

sus p̄mo fuit infidelitatis errorib⁹ erecatus

s̄ postmodū p̄ b̄m̄ paulū ad b̄m̄ conuer-

sus. Sic em̄ h̄i in actib⁹ ap̄toꝝ cū paul⁹ ve-

nisset atbenas epicuri⁹ ⁊ stoici p̄ficiuz co-

disceptabant: q̄dam autē dicebat. qd̄ vult

semitator hic p̄boꝝ dicere. Alij dicebat no-

uoz demonioꝝ videt annūciato: esse. dice-

runt ḡ ei. Noua q̄dam inferis aurib⁹ nr̄is.

Atbenienses autē ad nihil aliud vacabant

nisi aut dicere aut audire aliqd̄ noui Cū ḡ

paul⁹ singla deoꝝ altaria plustrasset. inter

cetera ignoti dei altare vidit. Die nāq̄ do-

minice passiois cū facie fuissent tenebre su-

p̄ vniuersā terrā p̄hi q̄ erat atbenis nō p̄-

tuerunt causā naturalem talis eclipsis iue-

nire: qz naturalis eclipsis solis fit solū i sy-

nodo solis ⁊ lune/luna autē tunc erat e regi-

one ad solē: erat em̄ q̄ndecima. Tum in bi-

stortis sebo lastice legit qz p̄hi ad hoc adu-

cti sunt vt dicerent qz deus nature patif.

tunc ḡ atbenienses illi deo arā construce-

runt ⁊ su p̄posit⁹ est titulus. Deo ignoꝝ

h̄ ḡ cū vidisset paul⁹ dic. Que ignoꝝ

colitis. Hunc annuncio vo h̄ vep̄ deū q̄te

cit celū ⁊ terrā. Deinde dicit dionysio que

pre ceteris magis doctū videbat. Quis ē dionysii ille deus ignotus? Cui dionysii/ us. Ipse est verus deus q̄ inter deos nō est demonstrat. Cui paulus. Et ille ē quē p̄di- co vobis q̄ de celis descendit: carne suscepit: tertia die resurrexit. Cū autē dionysii us adhuc cū paulo disputaret forte trāsijt cecus q̄dā coram eis. Statimq̄ dicit diony- sius paulo. Si dixeris huic ceco In nomi- ne dei tui vide et videris: statim credam. Et paulus ait. Ut omnis suspicio tollat: tupe dic hec verba In nomine iesu christi crucifixi vide. Luceo dionysius hec ver- ba dixisset ceco: statim visum recepit. Et statim dionysius cū damari vxore sua r̄ to- ra familia baptizati. Et fidel' effect' omni fornicatioe idolorū reiecta: sicq̄ p̄ fides mū- dū effectū est cor ei: purificatio ei cordis est a fide Actuum. xv. Fide purificans cor- da eorum.

Secūm qd̄ est anime macu- latium r̄ cordis infectiū qd̄ et abiecit be- atus dionysius ē terrene affectionis cupi- ditas. Nam sicut dicit. j. Tim. vj. Qui vo- lunt divites fieri incidunt in laqueū r̄ ren- tionem diaboli r̄ in desideria r̄c. radit ei omniū malorū cupiditas. Itaq̄ nō igno- rans br̄us dionysius omnia mundana cō- tempserat: h̄m̄q̄ pauperem paup̄ sequi vo- luit Bar. v. Beati paupes spiritus qm̄ ip- sū est regnum celoꝝ.

Tertiū est ambitionis va- nitas. Hic. Laue honores quos sine cul- pa tenere non potes. Sublimitas honoꝝ magnitudo est scelerū. Exemplū in saule qui anteq̄ rex esset humilis erat r̄ mundo corde. Sublimatus autē in regiā dignita- tem superbus et elatus factus est. sic ha- betur. j. Reg. xv. Agnoscens igit' diony- sius periculum istud aufugit mūdānos ho- nores. Luceo arbenis in magna reueren- tia habere: p̄pter sue sapientie excellentiaz magis tamen elegit contumeliā pari pro christo fidem christi p̄dicando: q̄ inter mū- dānos in reuerētia h̄i. Sic itaq̄ p̄z q̄ be- atus dionysius abiecit tria p̄dicta q̄ sūt cor- dis maculatiua. Idcirco innocēs fuit ma- nib' r̄ mūdo corde: q̄re de eo r̄ socijs ei' bñ d̄: Beati mūdo corde.

Secūm qd̄ i br̄o dionysio oñdit cordis mūdiciā/ est purgatiue in- structiois radiatio. Quāvis ei ple- runq̄ cū op̄ta scia sint pessimi mores: scia- tū q̄ntū est de se disponit ad cordis mū- dicitā inq̄ntū oñdit qd̄ agēdū r̄ qd̄ fugiē- dū sūt. Fuit autē br̄us dionysius doct' r̄ instru- ct' triplici p̄cipua instructione

Prima est instructio philosophica
Secūda est instructio catholica.
Tertia est instructio hierarchica.

Prima est instructio phi- losophica in q̄ plimū sloquit' asī p̄uersioez suā. Dicebat q̄ppe dionysius ariopagita: qz bitabat i vico q̄ dicebat ariopag' i ciuitate Arhen. Erat autē ariopag' vj' excellē- tior: q̄ ibi erāt curie nobiliū r̄ schole libe- raliū artū. In h̄ vico morabat' dionysius mari' p̄hs q̄ ob p̄cūditudinē sapie theosoph' .i. deū sapie dicebat Scie q̄ppe phi- losophice viā ppant ad verā sapiam. Iuxta illd̄ puer. ix. Distē a illas suas vocare ad- arce. Tales tñ nō sufficiūt hoi qz hō ordi- nat' a deo ad finē aliq̄ue q̄ naturalē rōnis hūane factatē excedit: fm̄ illd̄ Esa. lxiij. Ocul' nō vidit de' absq̄ te q̄ p̄parasti di- ligentib' te.

Secūda est instructio ca- tholica q̄ fuit a paulo p̄ crieniū instruct'. Fuitq̄ arhen. archieps ordiat' vbi ille p̄- dicatioi insistēs/ cūitarē r̄ p̄cē maximā re- gidiōs ad ch̄i fidē adduxit. Dan. xij. Qui ad iusticiā erudiūt ml̄tos: erūt q̄si stelle in p̄petuas eternitates.

Tertia ē instructio angelī ea siue hierarchica. Paul' em̄ ipi dionysio reuelauit ea q̄ in tertiū celū rap' vidit. sic ipse dionysius i plerisq̄ loc' insinuare videt. Un̄ d̄ hierarchijs ageloꝝ: ordib': dispo- sitioib': r̄ officijs: r̄ aluculēter differuit vt n̄ putares h̄ ab alio didicisse: s; p̄ seipz ope- ruisse. Pz itaq̄ q̄m̄plici scia fuerit instru- ct' b. dionysius. ex q̄ appet excellentior: cor- dis mūdiciā Nā est scia n̄ sufficiat ad mū- dicitā cordis: tñ ad h̄ ml̄tū p̄dest. vñ Jo. xv. di. dñs disci. s. Vos mōdi est. pp. f. q. lo. f. v.

Tertiū p̄cipale qd̄ i br̄o dionysio manifestat cordis mūdiciā/ est istā matie dilectiois affectio. puer. x.